

Beszámoló

Tavaly tavasszal kitűztem céloomul egy erdélyi koncertkörutat: kolozsvári, nagyvárad, segesvári és székelyföldi színpadokon szerettem volna fellépni, s hogy ez létre is jöhessen, megpályáztam a Communitas Alapítvány előadói ösztöndíját. A zsűri bizalmának köszönhetően júniusi koncertem után, amit a nagyvárad Partiumi Keresztény Egyetem dísztermében tartottam, idén tavasszal felléphetek újból Nagyváradon, Kolozsváron a Györkös Mátyás Albert Emlékházban és az Unitárius Kollégium Dávid Ferenc-termében, a marosvásárhelyi és a szatmárnémeti Filharmóniában, továbbá Segesváron és Székelyudvarhelyen. Örvendek, hogy ösztöndíjam segítségével talán nem csak előadói rutinom fejlődését segíthetem elő – ami egyébként egy kezdő zongoristának egy nagyon fontos szempont – illetve nem csak önmagukban a kitűzött célokat sikerül teljesítenem, hanem annál többet: van okom bízni abban, hogy ez a koncertkörút nem marad egyszeri esemény, több helyszínre visszavárnak pályázatom teljesítése után is. Remélem, sikerül minél több helyszínen rendszeres fellépő maradnom az évek során, és ha valóban így alakul, akkor az egyik legnagyobb lépést mindenképpen a Communitas Alapítványnak köszönhetem.

Vállaltam pályázatommal, hogy a koncertjeimre tervezett repertoáromat gazdagítani fogom a nemzetközi zongorairodalom klasszikusai illetve a világhírűvé vált magyar zeneszerzők (például Liszt Ferenc, Bartók Béla) művei mellett olyan magyar szerzők műveivel is, akiket a nagyközönség még nem annyira ismerhetett meg, úgy gondolom, hogy ez egy nagyon fontos ügy, mindenképp feladatának tartom az előadóknak azt, hogy megmutassák a közönségnek, hogyan is reagál a zene a mai és itthoni szemlélettel, felfogással, eseményekkel, érzelmekkel. Örvendek, hogy más kortárs művek előadása mellett nagyvárad szólóestem alkalmával én mutathattam be Lászlóffy Zsolt *In memoriam Kacsó Sándor* című művének zongoraváltozatát.